

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-16/17-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš-Beroš i Sanje Štefan, članica vijeća, te više sudske savjetnice Veseljke Kos, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja N P iz kojeg zastupa Odvjetničko društvo iz protiv tužene Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja, Savska cesta 41 IV, koju zastupa Mladen Cerovac mag. iur. predsjednik Vijeća za zaštitu tržišnog natjecanja, radi tržišnog natjecanja, na sjednici vijeća održanoj 19. travnja 2018.

p r e s u d i o j e

I. Poništava se rješenje Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja, klasa: 034-08/2016-01/076, urbroj: 580-11/41-2017-007 od 29. prosinca 2016., te predmet vraća na ponovni postupak.

II Odbija se zahtjev za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Tužena Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja (dalje u tekstu: Agencija) rješenjem klasa: 034-08/2016-01/076, urbroj: 580-11/41-2017-007 od 29. prosinca 2016. odbacila je prigovor tužitelja kao nedopušten temeljem članaka 42. stavak 4. i 122. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" 47/09. – dalje u tekstu: ZUP).

Tužitelj je podnio tužbu zbog povrede propisa materijalnog prava o tržišnom natjecanju, bitne povrede odredaba o postupku, te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja (članak 67. stavak 1. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja ("Narodne novine" 79/09., 80/13. – dalje u tekstu: ZZTN).

U tužbi ističe da je 25. kolovoza 2016. podnio inicijativu radi utvrđivanja da li je postojala obveza prijave koncentracije i to u slučaju povezivanja poduzetnika BAT Hrvatska d.o.o., British American Tobacco Investments Limited i poduzetnika TDR d.o.o. iz Rovinja. Navodi da je na tako podnesenu inicijativu odgovor dobio dopisom pod nazivom obavijest o rezultatima istraživanja klasa: 034-08/2016-01/076, urbroj: 580-11/103-2016-004 od 14. prosinca 2016. Na takvu obavijest tužitelj je podnio prigovor temeljem odredbe članka 42. stavka 4. ZUP-a iz razloga pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava, te povrede odredaba ZZTN-a i ZUP-a.

Tužena je osporenim rješenjem odbacila prigovor tužitelja kao nedopušten.

Tužitelj nadalje detaljno obrazlaže zbog čega je tužena pogrešno primijenila materijalno pravo posebne odredbe članka 17. ZZTN-a. Poziva se na mišljenje profesora doktora Siniše Petrovića, navodi da je kod svi dosadašnjih slučajeva koncentracije

poduzetnika koji trguju trošarinskom robom prilikom utvrđenja praga prihoda uzet u obzir prihod sa trošarinom. U tom smislu ukazuju na rješenje tužene donesene u postupcima koncentracije društva INA MOL, Karlovačka pivovara Heineken, Merkator Konzum, Crodux OMV i tako dalje. Isto tako ukazuje na pogrešnu primjenu materijalnog prava i to odredbe članka 38. ZZTN-a, te odredbe članka 58. stavka 1. točke 15. istog Zakona. Navodi da niti rješenje, a niti obavijest ne sadrže nikakve podatke o utvrđenom činjeničnom stanju stvari na temelju koje je donesen zaključak da ne postoje uvjeti za pokretanje postupka što je suprotno članku 98. stavku 5. ZUP-a. Predlaže da se tužba usvoji, ukine rješenje o odbacivanju prigovora te naloži tuženiku donošenje rješenje o inicijativi tužitelja.

Traži troškove upravnog spora za sastav tužbe plus porez na dodanu vrijednost ukupno 3.125,00 kn.

Tužena u odgovoru na tužbu ponavlja sve navode iz obrazloženja rješenja i predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Odredbom članka 42. stavka 1., 2., 3. i 4. ZUP-a propisano je da se postupak pokreće po službenoj dužnost kad je to propisano zakonom ili je nužno radi zaštite javnog interesa. Kod ocjene o postojanju razloga za pokretanje postupka po službenoj dužnosti javnopravno tijelo uzet će u obzir predstavke odnosno druge obavijesti koje upućuju na potrebu zaštite javnog interesa. Kad službena osoba utvrdi da ne postoje uvjeti za pokretanje postupka po službenoj dužnosti obavijest će o tome podnositelja što je prije moguće, a najkasnije u roku od 30 dana od dana podnošenja predstavke odnosno obavijesti. Podnositelj ima pravo izjaviti prigovor javnopravnom tijelu od kojeg je primio obavijest kojom se ne prihvaća prijedlog za pokretanje postupka u roku od 8 dana od dana primanja obavijesti kao i u slučaju da u propisanom roku nije dobio odgovor.

U konkretnom slučaju je nesporno da je tužitelj podnio inicijativu radi utvrđivanja da li je postojala obveza prijave koncentracije dana 25. kolovoza 2016. godine. Isto tako je nesporno da je povodom navedene inicijative tužena tužitelju odgovorila dopisom od dana 14. prosinca 2016. pod nazivom „Obavijest o rezultatima istraživanja“.

Kako se radi o postupku koji se pokreće po službenoj dužnosti te kako je tužitelj povodom svoje inicijative navedenu obavijest zaprimio dana 19. prosinca 2016. podnositelj je protiv navedene obavijesti sukladno članku 42. stavka 4. ZUP-a izjavio prigovor tuženoj od koje je primio obavijest kojom ne prihvaća prijedlog za pokretanje postupka.

Prema ocjeni ovoga Suda tužena je povrijedila odredbe ZUP-a kada je navedeni prigovor odbacila.

Prema ocjeni ovoga Suda tužena je o prigovoru trebala meritorno odlučiti, a ne odbaciti prigovor, kao nedopušten. Naime, odredba članka 35. stavka 1. ZZTN-a propisuje da se u postupcima koji su u nadležnosti Agencije primjenjuje zakon kojim se uređuje opći upravni postupak, a odredba članka 42. stavka 4. propisuje da podnositelj ima pravo izjaviti prigovor javnopravnom tijelu od kojeg je primio obavijest kojom se ne prihvaća prijedlog za pokretanje postupka u roku od 8 dana od dana primanja obavijesti kao i u slučaju da u propisanom roku nije dobio odgovor. I sama tužena se poziva u uvodom dijelu rješenja na odredbe članka 42. stavka 4. i članka 122. ZUP-a.

Iz cijelog provedenog postupka i rješenja tužene proizlazi da se u predmetnom slučaju radi o situaciji u kojoj je trebalo primijeniti odredbu članka 42. stavak 4. ZUP-a te odlučiti o prigovoru tužitelja, a ne ga odbaciti kao da je nedopušten.

S obzirom na navedeno tužena je počinila bitnu povredu odredbi o postupku u smislu članka 67. stavak 1. točka 2. ZZTN-a te je na temelju odredbe članka 58. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka i rješenje

Ustavnog suda RH i 29/17. - dalje: ZUS) tužbeni zahtjev usvojen i predmet vraćen tuženoj na ponovni postupak.

Prema Zaključku sa sjednice sudaca od 12. veljače 2018. kada je presudom upravnog suda ili Visokog upravnog suda RH poništeno rješenje javnopravnog tijela i predmet vraćen na ponovni postupak, svaka stranka snosi svoje troškove, stoga je odlučeno kao pod točkom II izreke presude.

U Zagrebu 19. travnja 2018.

Predsjednica vijeća
Ljiljana Karlovčan-Đurović, v.r.

Za točnost otpravka – ovlaštjeni službenik

Tanja Nemčić